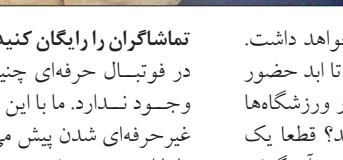
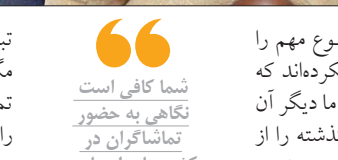

در تیتالی هم رجب حسن خود را در تمرین دو دقیقه با ضربتی به شکست داد.

احسان لنگسری که در وزن ۸۶ کیلوگرم بازگشت خوبی داشت و کادر فنی تیم را برای این وزن در رقابت‌های المپیک امیدوار نگه داشت. احسان در این وزن تمایز رقابتی خود را شکست داد و با وزن به بالای آسیا رسید. پرویز هادی در سنگین‌وزن و مصطفی حسین‌خانی در وزن ۷۴ کیلوگرم آماده نشان دادند و همراه با مینم نصیری در وزن ۶۵ کیلوگرم طلایی شدند. بهنام احسان‌پور هم در وزن ۶۱ کیلوگرم فینال را به آدام باتریوف با تجربه و آفادار گرت با مشکلات تیم ایران در اوزان سنگین بیش از پیش مشخص نمود. گرت نیز برای این رقابت‌ها با نیز محمد نادری در وزن ۷۰ کیلوگرم به دست آورد.

تیم‌های مغولستان و قزاقستان هم به ترتیب با ۶۳ و ۵۶ امتیاز در مقام‌های دوم و سوم قرار گرفتند. زانی‌ها هم با افتی وحشتناک با ۳۱ امتیاز در مکان ششم ایستادند.

تمامی ملی پوشان ایران در این پیکارها به جز وزن اول که با قهرمانی ساندب تومار پراوازه همراه بود به مدال رسیدند. یونس سرسستی در این پیکارها به قهرمان هندی باخت تا در ادامه نتواند به پیکار رده‌بندی برسد. با این حال و با ماندن همیشه آوزان سنکین و نیمه‌سنکین در سبطه ملی پوشان ایران بود که در این میان رضا یزدانی، کاپیتان تیم آزاد با

تماشاگران را رایگان کنید؟

فوتبال حرفه‌ای چنین موضوعی وجود ندارد. ما به این کار به سمت غیر حرفه‌ای شدن پیش می‌رویم. فوتبال ما با این تصمیم شده مثل حکایت ۳۰ سال پیش وقتی که علاقه‌مندان به فوتبال برای دیدن مسابقات محلی به‌طور رایگان راهی زمین‌های فوتبال می‌شدند و مسابقات را تماشا می‌کردند.

راهکار شما برای حل این معضل چیست؟

تأمین مشکل اینجاست که مدیران ما به فکر این هستند که در دوران خودشان در یک مجموعه به هدف برسند. حل این مشکل احتیاج برنامهریزی بلندمدت دارد. سال ۲۰۱۰ که به همراه استقلال در لیگ قهرمان آسیا شرکت داشتیم هر چهار تیم ژاپنی در مرحله گروهی حذف شدند. همان موقع ژاپنی‌ها این موضوع را آسیب‌شناسی کردند و هدفشان این شد که در سال ۲۰۵۰ لیگ قهرمان آسیا

تبعات منفی خواهد داشت. مگر می‌شود تا ابد حضور تماشاگران در ورزشگاه‌ها رایگان باشد؟ قطعاً یک جایی باید جلوی آن گرفته شود و آن‌وقت چگونه می‌شود تماشاگران را که به حضور مجانی در استادیوم عادت کرده در دوباره با آن شرایط به مسابقات بکشانیم. مدیران ما توانایی جذب تماشاگران به ورزشگاه‌ها را ندارند و این موضوع نمادی از ناتوانی مدیریت ورزش ایران است.

شما در مقطعی مدیرعامل باشگاه استقلال بودید. هیچ‌وقت در آن دوره با این چالش مواجه نشدید؟

در زمان ما حداقل ۲۰ هزار تماشاگر در بازی‌های معمولی به ورزشگاه می‌آمد. این را هم بگویم که در اواسط دهه ۸۰ به بعد شاهد یک شدن ستاره‌های فوتبال

۶۶

شما کافی است نگاهی به حضور تماشاگران در کشورهای اروپایی داشته باشید. در اوج مشکلات اقتصادی در کشورهای اروپایی، بازهم تنها جایی که اقتصاد بویا بود همین فوتبال بود و مردم برای دیدن مسابقاتش هزینه می‌کردند

شما قبلاً مدیرعامل باشگاه استقلال بودید. آیا تماشاگران را رایگان نگذاشتید؟

که این موضوع مهم را آسیب‌شناسی نکرده‌اند که سبب تماشاگران ما دیگر آن رابطه نزدیک گذشته را از دست داده‌اند. این موضوع دلایل مختلفی دارد، زنجیره پایین بودن دانش صنعتی مربیان ما که در دلایل اصلی افت کیفیت فوتبال است. نکته دیگر اینکه ما واقعاً دیگر ستاره‌ای در این فوتبال نداریم و هیچ‌وقت هم نتوانسته‌ایم چهره‌های سرشناس بین‌المللی را بمانند بسیاری از کشورهای همسایه جذب فوتبال‌مان کنیم. بحث امکانات هم که جای خود دارد و نوع سرمایه‌گذاری در فوتبال باشگاهی ایران هم بسیار ضعیف است؛ همه این عوامل دست به دست هم می‌دهند که تماشاگر ورزشگاه قهر کند.

نکته اینجاست که این راه در مان

دنیای دیده نمی‌شود.

جای تأسف دارد. شما کافی است نگاهی به حضور تماشاگران در کشورهای اروپایی داشته باشید. در لوج مشکلات اقتصادی در کشورهای اروپایی، بازم تماشاچی که اقتصادش خوب نباشد و پول کم دارد و مردم برای

حد در این زمینه رسیدیم. من همان موقع پیش‌بینی می‌کردم که با پایان یافتن دوران حضور نسل ستاره‌های دهره ۷۰ و اوایل ۸۰ مانند کریمی، مجیدی، منصوریان، مهدوی کیا و... تماشاگران میل شداد برای حضور، ورزشگاه که می‌خاک داشت، ضربه، اینکه

زمان چه افرادی در مدیریت فوتبال راژین پایبند و بروند، اما اهداف کنده مهم هستند؛ اما در ایران کامل برورس است. یک مدیر می‌خواهد در دورر خودوش به هدف کوتاهمدت برسدد و به همین خاطر تغیر رایگان شدن مسابقات نه دهش می رسد. اگر اهداف

کندیم. دانش فنی مربیان را بالا ببریم و امکانات را افزایش دهیم. ششما شاید نکتید تماشاگران در ورزشگاه می آیند. درد این تماشاگران بلیت پنج هزار تومانی نیست. البته این را هم بگوییم که مردم ما کلا را هر چیزی که رایگان باشد، استقبال می کنند. (می خندد)

[illegible]

استقلال

بازیکن رباط پاره آلمانی
در استقلال

بازیکنان خارجی به فوتبال ایران، همیشه باعث شده تا بازیکنان بنبجل وارد فوتبال ایران شوند و این یک معضل جدی برای فوتبال ایران بوده است. در یکی دو روز گذشته حضور یک بازیکن آلمانی در استقلال که گفته می‌شد سابقه بازی در لیگ برتر جزیره و بوندس لیگا را داشته همه توجه‌ها را به خود جلب کرده بود، اما اظهار حضور این بازیکن در تهران باعث شده تا یاد و خاطره فابیو بالایی برزلی زنده شود. در حالی که استقلال بازیکنی آلمانی به نام عادل چیچی به تهران آورده و مشغول تست پزشکی از این بازیکن است، سایت برنامه ۹۰ روی این بازیکن زوم کرده و البته گزارش جالبی درباره‌اش نوشت است.

ساده در این لینک سایت «تراسر»
مارکت» و لینک سایت «ساکر وی»
متوجه می‌شوید که این بازیکنان از
جولای سال ۲۰۱۵ به تیم بوده و
البته در فصل ۲۰۱۳-۲۰۱۴ تنها
یک بازی برای تیم افسی کلن
انجام داده و ۱۰ دقیقه بازی کرده
است. این بازیکن خارجی در فصل
۲۰۱۴-۲۰۱۵ یک بازی برای تیم
فلان...

تحقیق درباره این بازیکن متوجه می‌شود که این بازیکن آلمانی قبل از سال ۲۰۱۳، ۷۵۰ روز مصدوم بوده و رباط صلیبی و مینیسک‌هایش مصدومیت‌های جدی در حد پارگی داشته‌اند و چند عمل جراحی روی پایش انجام شده است. در هر حال اطلاعاتی که این سایت به دست آورده نشان می‌دهد که فابیو بلائی شماره دو قرار است به استقلال

استقلال، زیر بار این بازیکن نرود.
استقلال سالها پیش و در دوران
مدیریت واعظآشتیانی در استقلال و
روزهای که امیر قلعه‌نویی سرمربی
این تیم بود، بازیکن به نام امیر بالا
و توسط رضا رضایی از برزیل به
تهران آورد و همان زمان می‌گفتند
در تیم قدرتمند گرمیوی برزیل بازی
کرده است. این بازیکن را به برنامه
ورزش از نگاه دو شبکه دو برند

بررسی تبیین سند، اما بازیهات مشخص شد که این بازیکن از دو پا و ناحیه ربات صلبی مصدوم بوده و یکی از پاهایش چند سانتی متر از آن یکی کوتاه‌تر بود و البته در تیم گرمیوی B برزیل که در دسته دوم این کشور بازی می‌کرده، نه در تیم دسته اولی.